Universitätsbibliothek Paderborn

Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris atq[ue] noui || instrumenti

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Adulatione & blanditijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

Visual Library

proni adorauerunt in terra.
Exo.iiij. in fine. Cū dixiſſet
dn̄s de pcuſſiōe egypti/incli
nat⁹ ppl̄s adorauit. Exo.xij.
Offerente ſamuele ſacrificiū
liberat⁹ eſt ppl̄s a tribulatio
ne philiſtinoꝝ.j. Re.vij. Re
uerſi filij iſrael de captiuitate
Babylonis/ die ac nocte ꝯfi
tebāt dn̄o. Nee.ix. Cū audiſ
ſet Job nūcioꝝ verba/dicen
tiū ſibi pditionē rerū: adora
uit dn̄m/dicēs: Nudus egreſ
ſus ſum de vtero m̄ris mee.
Job.j. Adorādus ē de⁹ ſol⁹/
ꝛ nō aliqua creatura: ideo pri
mū preceptum decalogi fuit.
Nō adorabis deos alienos:
ꝛnō facies ſculptile. Exo.xx
Mane volēti ſacrificare an
gelo/ait angel⁹: Si vis offer
re ſacrificiū/offeras dn̄o. Ju
di.xiij. Cū irēt filij iſrl̄ ad vi
tulos aureos: Thobias fugi
ebat cōſortia coꝝ: ꝛ ibat ī hie
ruſalē ad templū: ꝛ ibi adora
bat dn̄m deū iſrl̄. Thobie.j.
Quāuis eſſet ꝓhibitū/vt nul
luſ peteret aliqd ab aliq̄ dn̄o
niſi tm̄ a Dario: tn̄ Daniel
tribus tpibꝫ dn̄m adorabat.
Dan̄.vj. Ppl̄s q̇ voluit Pau
lū ꝛ Barnabā adorare/ꝓhi
bit⁹ eſt ab eis. Act.ix. Ange
lus Joānē ꝓhibuit/ne ſe/ſed
ſolū dn̄m adoraret. Apo.vl.

¶ De adulatiōe ꝛ blanditijs.
Cap. Quintum.

Adulatores in adulationibꝫ
querunt cōplacentiam.
Reperiunt diſplicentiam.
Tendunt ad infamiam.

Adulato
res ſemꝑ loquūť ea
q̄ credūt placere au
dietibꝫ eos. Jdeo chore ꝛ cō
plices/ ppl̄o placere volētes/
dixerūt: Sufficiāt nob. Nu
me.xvj. Abſolon vt cām ī cu
ria p̄ris habētibꝫ cōplaceret/
dicebat cuilibet: Uidenť mi
hi ſermones tui recti.ij. Re.
xv. Prophete falſi dicebant
achab ꝓſpera d̄ bello futuro
ſic ei cōplacere credebāt. iij.
Re. xxij. Cōſiliarij Aſſueri
adulātes ei dixerūt: Reg; iu
ſta eſt indignatio. cū tn̄ tēpe
rare eius irā cōtra reginā po
tius debuiſſent. Heſt.j. Ami
ci Aman volētes ei cōplace
re dixerūt Jube parari excel
ſa ꝫ trabē. Heſt.v. Alchimus
ꝓditor/volēs placere Deme
trio dixit: Perdidit Judas
amicos ſuos.j. Macha.vij.
Herodi impio acclamabat
ppl̄s voces dei/ ei deſiderās
cōplacere. Act.xij. cōfeſtim
āt pcuſſit eū angel⁹ dn̄i: ꝛ cō

ſumptꝰ a vermibꝫ expirauit. Adulatores diſplicẽt ſapiẽtibus: quibꝫ placere credebant per ſuas blanditias. Nã adoleſcẽs narrans Dauid mortẽ Saulis inimici ſui/ ei cõplacere credens/ fuit eiꝰ iuſſione occiſus. ij. Reg. j. Duo latrones q̄ occiderũt iſboſeth: ꝛ attulerũt caput eiꝰ Dauid placere ei credẽtes/ diſplicuerũt multũ: ab eo ſilr̃ ſunt occiſi. ij. Reg. iiij. Adulatores laudãt in facie: ꝛ in abſentia detrahunt ꝛ diffamant. Cõtra q̄ꝝ conſuetudinẽ/ ſaluator noſter recedentibꝫ diſcipulis Joannis/ cepit Joannẽ multipliciter cõmendare: quẽ in eorum p̄ſentia non laudauit: vt lucide habeť Mat. xj. Phariſei volẽtes Jeſum capere in ſermone/ ꝛ poſtea ei detrahere: i facie eũ laudare ceperũt/ dicẽtes: Magiſter/ ſcimus qꝛ verax es. Matthei. xxij.

De ambitiõe ꝛ ambitioſis Capi. ſextum.

Ambitioſi ſunt

Alieni noĩs detractores.
Innocẽtis ſãguĩs effuſores.
Preſumptuoſi fame iactatores.
Cito regiminis deſertores.
Prophãi ſmonis ſecutores.
Supbi culminis zelatores.

Ambitioa cauſat detractiõeꝫ. Nã ãbitioſi iõ detrahũt alijs/ vt ipi magis appareãt. Sic Maria ꝛ Aaron ambiẽtes dñiuꝫ ppl̃i/ detrahebãt moyſi/ dicẽtes: Nobis locutus eſt dñs. Nũe. xij. Chore et cõplices ambiẽtes dñiũ ppl̃i/ Moyſi ſilr̃ detraxerũt. Nũe. xvj. Ambiẽs Abſalon regnũ patris ſui/ dixit venientibꝫ: Uidentur mihi ſmones tui recti: ſꝫ nõ eſt q̇ te audiat cõſtitutus a rege. ij. Reg. xv. Alchimꝰ q̄ volebat fieri ſũmꝰ põtifex/ corã Demetrio detrahebat iude. j. Macha. vij. Ambitioſi nõ timẽt ſanguinẽ effundere ꝛ multa mala cõmittere/ vt liberiꝰ valeãt dñari. vñ abimelech callide ꝑcurauit eligi p̱ amicos i dñꝫ: q̄ pꝰ ea. lxx. frẽs eiꝰ occidit: ꝛ multa mala fecit Judi. ix. Parabola Jonathe de rhãno vrẽte ligna/ ambitioſos ꝛ eoꝝ opa mala declarabat. Judi. ix. Hieroboã ambitioſus peſſime regnauit: ꝛ multa mala cõmiſit. iij. Reg. xij. Athalia libidine dñandi oẽ ſemen regiũ interfecit. iiij Re. xij. Ptolemeꝰ vt obtineret regnum/ Simonẽ ꝛ eiꝰ filios interfecit. j. Mach. vlti.